

meget smaa Menigheder, der slutter sig til dem. Nogle af disse Kirker ligger i Forretningskvarterer og har derfor kun faa Tusinde Menighedsmedlemmer, hvorimod, som det er anført her i Andragendet fra Matthæus Menighedsraad, der derude er 15 000 Medlemmer i Menigheden. Der er flere af de andre Kirker, som ogsaa har mange Menighedsmedlemmer; til Marcuskirken hører der f. Eks. 20 000 Medlemmer, og ved flere andre af disse Forstadskirker kommer Menighedens Medlemsantal maaske lige saa højt op. Men vi har, som sagt, ikke stillet noget Ændringsforslag for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen.

Om den saakaldte Gaveparagraf har vi jo sagt et Par Ord i Betænkningen. Gaveparagraffen har en lidt anden Ordlyd i det Forslag, som her foreligger, end i den vedtagne Lov af 4. Oktober 1919. Naar vi ikke har forandret det, er det, fordi — og jeg tror, at den højtærede Kirkeminister vil give os Tilslutning — vi er paa det rene med, at det ikke har været Meningen, at man vilde stille Præsterne herinde anderledes eller ringere i den paagældende Henseende end Præsterne udenfor København og Frederiksberg. Jeg nævnte ved første Behandling efter at have hørt den højtærede Kirkeminister oplæse det Cirkulære, som er udkommet i Anledning deraf, at dette Cirkulære maaske kunde medføre, at Forholdene udviklede sig lidt anderledes og lidt bedre, end vi, der har været Modstandere af denne Paragraf, vilde antage.

Jeg maa endnu tilføje, at der er stillet et Par enkelte Ændringsforslag af Ministeren i Henhold til Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Minister ved Sagens første Behandling. Disse to Ændringsforslag har Udvalget kunnet tiltræde.

Med disse Bemærkninger skal jeg foreslaa, at man stemmer for det foreliggende Lovforslag med de stillede Ændringsforslag.

Godskesen: Da vi sidste Efteraar i dette høje Ting behandlede Lovforslaget om Lønninger til Folketingskirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg, havde jeg Lejlighed til udførligt at dvæle ved den saakaldte Gaveparagraf. Jeg fremhævede den Gang, at det forekom mig og mine Venner, at Lovforslaget, saaledes som det var formuleret, gik for vidt i Retning af at udelukke Gaver. Imidlertid er denne Lov jo nu blevet vedtaget, og det følger derfor af sig selv, at jeg ikke skal komme tilbage til den Meningsudveksling, som fandt Sted under Lovforslagets Behandling. Naar der nu skal lovgives for Folke-

kirkens Tjenestemænd i København og paa Frederiksberg, ligger det uden Tvivl ret nær at overføre de Regler, som findes i den Lov, jeg nys omtalte, til ogsaa at gælde for København og Frederiksberg, og det skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod, skønt det ganske vist forekommer mig, at de Grunde, der taler for at tillade frivillige Gaver, gør sig ikke saa lidt stærkere gældende i København og paa Frederiksberg end ude paa Landet. Ej heller skal jeg gøre nogen Indvending imod, at det nu foreliggende Lovforslag med Hensyn til Ydelsen af Gaver betragter København og Frederiksberg som en Enhed i Modsætning til den Maade, hvorpaa den tidligere Lov for Provinserne behandler andre Kommuner med flere Pastorater. Jeg erkender, at København og Frederiksberg i og for sig er en naturlig Enhed, og at det derfor kan være rimeligt at behandle de to Kommuner saaledes ogsaa i denne Lov, skønt jeg ganske vist ikke kan nægte, at der herved fremkommer en lille Skærpelse af Forbudet mod at yde Gaver. Paa disse Punkter accepterer jeg altsaa Lovforslagets Formulering, men det forekommer mig, at naar man stiller sig paa det Standpunkt, at man netop vil overføre den Regel, som i Fjor blev givet for Provinserne, til København og Frederiksberg, maa den ogsaa overføres fuldt ud i den ene Retning som i den anden, man maa ikke blot i København og Frederiksberg forbyde de Gaver, som er forbudte i Provinserne, men man maa ogsaa tillade de Gaver her, som den i Efteraaret vedtagne Lov tillod for Provinsernes Vedkommende. Der findes i det nu foreliggende Lovforslags § 30 et Par Ord, som i alt Fald kan vække meget begrundet Tvivl, om Lovgivningen ogsaa har holdt sig til det Synspunkt, jeg nys nævnte, idet der i § 30 er indføjet Ordene: „herunder Nytaarsoffer“. I Loven for Provinserne er Forholdet det, at man afskaffer Højtidsoffer samt Ofte og Accidenser, og saa forbyder man Præsterne at modtage Vederlag for Embedshandlinger; derimod omtales ikke frie Gaver, som Medlemmer af en Menighed yder deres Præst af en Hjertets Trang, som en almindelig Paaskønnelse af hans Virksomhed, uden at det staar i Forbindelse med bestemte Embedshandlinger, og det tør derfor antages, at saadanne Gaver vil blive anset for tilladte. Hvis dette er Tilfældet i Provinserne, bør det efter det Synspunkt, jeg nys fremhævede, ogsaa være Tilfældet i København og paa Frederiksberg. Men i alle Tilfælde paa Frederiksberg er Forholdet det, at det saakaldte Nytaarsoffer